

Воля народам!

Воля людині!

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ З УКРАЇНИ — НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ!

Привіт Вам, нашим братам і сестрам, від українців, що живуть на чужій землі, але вільні, не сковані тиранами — найбільшими ворогами волелюбних народів і людей.

Живемо в цілком відмінних умовах: Ви — на широких просторах рідної, незрівняної красою і багатством української землі, але поневоленої, експлуатованої і топтаної нашим північним сусідом — імперіалістичною Росією. А вихідці з України опинилися у діяспорі, але на волі, сповнені прагненням жити і працювати для нашої Батьківщини-України. Вас і їх єднає в одну національну спільноту наша Батьківщина, тому не цураєтесь один одного, і українська еміграція пам'ятає про Вас, про свій рідний народ і всім, чим може, допомагає йому визволитися з неволі і зажити вільним державним життям, як і інші народи світу.

Вам, як і цілому світові, московські окупанти постійно вtokмачують, що перетворена на московську колонію т. зв. УРСР — «суверенна» держава, має, буцімто, всі державні атрибути. Але це глум, іронія, кпини Москви над українським народом, позбавленім навіть елементарного права на вислів своєї вільної думки, що нібито забезпечена т. зв. (паперовими) конституціями СРСР і УРСР. Навіть за опір русифікації, за оборону української культури, мови, українських історичних традицій — тисячі діячів і працівників української культури караються сьогодні в московських тюрмах і концтаборах. Тепер московські окупанти ще більше посилили новий неосталінський терор в Україні, жертвою якого падуть усі українські патріоти. Цілому світові відоме варварське знущання над молодим українським істориком Валентином Морозом, засудженим у 1970 році на 14 років тюрем і концтаборів.

Масові арештування і драконські засуди діячів української культури, як ось літературознавця Святослава Караванського, літературного критика Івана Світличного, поетів Ігоря і Ірини Калинців, Євгена Сверстюка, Василя Стуса, Ірини Сенік, Анатолія Лупиноса, Надії Світличної, письменника Михайла Осадчого, журналіста В'ячеслава Чорновола, історика Івана Геля, мікробіолога Ніни Строкатої-Караванської, культурного діяча-учителя Олександра Сергієнка, академіка Леоніда Коваленка, правників Лева Лук'яненка і Івана Кандибу, священика Василя Романюка, мисткиню Стефанію Шабатуру, Зіновія Антонюка, Євгена Пришляка, Оксану Попович, Кузьму Дасіва, Миколу Плахотнюка та сотень інших — засвідчують про те, що варварський терор Москви є суттю її імперського володіння над поневоленими націями. Вона найбільше боїться національно-визвольних революцій поневолених народів, тому так жорстоко розправилася навіть із малолітнім у 1948 році Юрієм Шухевичем (сином ген. Романа Шухевича — Тараса-Чупринки, що був головним командиром Української Повстанської Армії, керівником всенародного повстання в 1942-1950 роках), а тепер уже вдруге запроторила його до тюрем і концтаборів.

В той же час Москва використовує багатства України і особливу обдарованість українського народу на розбудову своєї мілітарної сили, щоб загарбати цілий світ. Жодна еволюція її терористичної системи до системи свободи і респектування прав людини і націй — неможлива, бо її імперія, її тюрма народів, може вдержуватися тільки бруталним варварським терором, обманом про т. зв. розрядку (детант) та обіцянками «раю на землі» для тих, що даються обдурювати. Так було і колись за царської імперії, з її т. зв. обороною православ'я від турків, так було з її пансловізмом, так було і є з її «обороною пролетаріату всього світу», так є і тепер з її «підтримкою національно-визвольних революцій і воен поневолених західніми імперіялістами народів»... Обман, бруталне насильство, винищування непокірних голodom, криаві розправи з інакшедумоючими — це історичний шлях кожної Москви, царської чи «пролетарської», яким вона йде до завоювання і поневолення вільних народів світу. Нікчемність і підлість, ніж і наган, підступні морди (згадати б тільки вбивства провідників української національної революції — Симона Петлюру, Евгена Коновальца, Степана Бандери, Романа Шухевича-Чупринку), ламання волі й характерів з допомогою найперфідніших методів і засобів модерної науки, медицини, психіатрії, технології, щоб тільки примусити свою жертву «розкаятися» і стати на шлях вислужництва катам свого народу. Кожна свободна думка, кожний найменший прояв іншої думки, навіть молитва мають бути на лад московських сатрапів, катів і варварів. Хто не думає, хто не вірує так, як вони, той мусить бути ув'язнений, катований, знищений...

Ось яка доля Ваших братів, що насмілюються стати на захист української культури, мови, волі і прав українського народу.

Але даремні імперіялістичні варварські зусилля Москви, бо бажаної мети вона вже не досягне, вже не спинить бурхливого розвитку і вияву національних прагнень поневолених народів. Живемо в епосі розвалу всіх імперій, на руїнах яких творяться національні держави. Навіть такі народи Африки, які не мають свого історичного минулого, вже стали незалежними. Чи ж можливе, щоб висококультурна й багата на історичні традиції українська нація залишилась далі московською колонією?

Ні! Зближається кінець і останній у світі найганебнішій московській колоніяльній імперії. Не зважаючи на офіційний т. зв. детант у світі, сьогодні ми вже не самі, у спільному визвольному фронті з нами всі волелюбні народи світу, зокрема поневолені російськими імперіялістами і комуністами: туркестанці, грузини, вірмени, білоруси, литовці, естонці, латвійці, північні кавказці, татари, азербайджанці, донці, сибіряки, поляки, болгари, словаки, чехи, румуни, хорвати та інші. Національно-визвольні революційні організації поневолених Москвою народів об'єднані в Антибільшевицькому Бльоці Народів (АБН), що має за мету шляхом одночасних, національно-визвольних революцій розвалити московську імперію, відновити на її руїнах національні, незалежні держави, знищити комуністичну систему, усунути визиск і поневолення людини та забезпечити права кожній нації на її суверенну національну державу, в якій єдиний можливий всебічний, творчий розвиток народу. Волелюбні сили вільної Європи об'єднані в Європейській Раді Свободи (ЕРС) і політично підтримують нашу визвольну боротьбу. Світові антикомуністичні й антиросійські організації об'єднані у Світовій Антикомуністичній Лізі (ВАКЛ) і завдяки міжнародній

політичній акції АБН і ОУН (бандерівці) вони визнають і обстоюють необхідність розвалу московської імперії і визволення поневолених у ній націй.

Пробойовою силою визвольної боротьби українського та інших поневолених народів у т. зв. СРСР була і є революційна Організація Українських Націоналістів (бандерівці), що вела революційну боротьбу проти гітлерівських, а тепер веде проти московських окупантів-імперіалістів. Тому Москва так панічно боїться українського визвольного націоналізму, як найбільшого свого ворога, і з усією силою свого терористичного апарату нищить українських націоналістів, оббріхує і очорнює їх і їхніх провідників (Симона Петлюри, Євгена Коновальця, Степана Бандери, Романа Шухевича-Чупринки) не послабила боротьби українського народу, навпаки — їхня кров зродила нових борців за права і волю України. Організація Українських Націоналістів (бандерівці) розгортає широкий фронт визвольної боротьби і під несплямленим прапором Степана Бандери еднаються всі патріотичні сили України, що прагнуть здобути своєму народові волю і державну незалежність.

Дорогі Земляки! Звертаємося до Вас, як до своїх братів і сестер, однаково співвідповідальних за долю свого народу, за його краще, світле майбутнє. Прийшов час, щоб ми зосередили всії свої сили, в Україні й за кордоном, створили один самостійницький визвольний фронт і спільно виступали в обороні прав і волі України, в обороні наших Нескорених братів і сестер, що караються у московських тюрмах і концтаборах. В нас усіх мусить запанувати дух спільноти визвольної боротьби нації, а наша дія мусить бути спрямована проти скрупантів України і на захист та допомогу тим, що вже на фронті.

Поширяйте в Україні віру в перемогу нашого святого вічного Києва над загарбницькою Москвою. Київ завжди був символом правди, добра, справедливості, віри в Бога, гідності і чести людини. А Москва була і є символом рабства і тиранії, воюючого безбожництва, загарбництва, імперіалізму й шовінізму.

Організуйте в Україні акції на захист прав і волі українського народу. Домагайтесь звільнення Валентина Мороза, Юрія Шухевича, Івана Світличного, Євгена Сверстюка, Ігоря і Ірини Калинців, В'ячеслава Чорновола, Святослава Караванського, Ірини Сеник і всіх інших наших політ'язнів, згаданих і не згаданих тут. Будьте готові відбити новий наступ московського сталінізму, організуйте всюди, на всіх ділянках своєї праці опір московському імперіалізму-шовінізму, освідомлюйте бійців советської армії, синів поневолених народів, щоб вони у слушний час обернули свою зброю проти тиранів-окупантів.

Українська патріотична еміграція, зокрема Організації Українського Визвольного Фронту, також докладає всіх зусиль, щоб допомогти Вам, усюму українському народові, визволитися з московської неволі. Масові демонстрації на захист прав і волі України, що їх організує революційна ОУН, протести-апелі до урядів держав вільного світу, до міжнародних організацій, міжнародні політичні конференції, вся наша діяльність і всі наші зусилля спрямовані для визволення українському народові волі й державної незалежності. Мобілізуємо опінію вільних народів проти московських тиранів, народо- і людиновбивців. Так, напр., один з них, кагебіст А. Шелепін, що був дав наказ убити про-

відника Степана Бандери, ганебно скінчив свою криваву кар'єру завдяки нашій акції під час його візиту у Великій Британії. Тиранам-убивцям не дамо спокою ніде, їх усоди чекає призначена їм розплата за кров і жертови українського народу, за терор і знущання над вірними синами й дочками України, що мужньо захищають її суверенні державні права!

На московському судилищі незламний Валентин Мороз кинув своїм суддям-катам такий виклик: «Що ж, будемо битися... Саме тепер потрібно, щоб хтось показав приклад твердості... Випало мені... Тяжка це місія... Сидіти за гратами не легко. Алеж не поважати себе — ще важче... І тому будемо битися!.. Мене судитиме суд за закритими дверима. І все одне він стане бумерангом, навіть коли я буду мовчати в ізольованій від світу Володимирській в'язниці. Буває мовчання голосніше від крику. І навіть знищивши мене, ви не зможете його заглушити...»

Український народ і українська еміграція, як його невіддільна частина, мовчати не будуть. Цього разу дія бумерангу буде набагато потужнішою!

Але пам'ятайте, Дорогі Земляки, нас ніхто не визволить, якщо не визволимо самі себе. Світ допомагає тільки сильним! ОУН, як революційно-визволюча організація українського народу, мобілізує всі національні сили до боротьби за волю і державну незалежність України. Український народ непереможний! Хай прикладом для нас усіх буде незламність наших Борців, тих Нескорених, що по тюрях, концтаборах, на засланні, у жорстоких умовах в окупованій Україні докладають усіх зусиль, щоб здобути волю своєму народові й відновити Українську Самостійну Соборну Державу. Тільки тоді прийде кінець пануванню тиранів і рабовласників!

Дорогі Земляки! Вернувшись в Україну, працюйте для неї ще з більшою жертовністю і непохитною вірою в нашу перемогу над московськими імперіялістами-шовіністами. Передайте і від української еміграції палкий привіт Рідній Землі, нашому Народові, зокрема його нескореним Борцям. Примусові вихідці з України також ще повернуться на Рідну Землю і, разом із Вами, Друзі, з цілим Українським Народом, відсвяткують довгожданий, але вже близький День Визволення України!

Геть з московською деспотією, імперіялізмом і шовінізмом-комунізмом!

Хай живе Українська Національна Революція — шлях до нашого визволення!

Хай живе Українська Самостійна Соборна Держава!

Волемобні народи і люди всього світу єднайтесь у боротьбі проти московського імперіялізму й комунізму за волю націй і волю людини!

Слава Україні!

Слава Героям!

1976 рік.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУНр)